

Խոսհակն Յարութիւնեանց, որք ունին զբարձրագոլն կրթութիւն և լարտնի են երկարամեալ զրական արդիւնաւոր գործունէութեամբք իւրեանց:

Հաւան գտեալ ընդ առաջարկութիւն ալ. հիմնադրի թանգարանիդ, սովին Հայրապետական կոնգրեսի հաստատեմք ի պաշտօն անդամութեան Յանձնաժողովով զպ. Նիկողալոսն Տէր Յարութիւնեանց ճարու և զպ. Խասհակն Յարութիւնեանց և ազօթս առ Բարձրեալն առաքելով վասն լարատեսութեան և բարդաւաճման հաստատութեանդ՝ մմանք ազօթարտր

ՄԿԱՌԻՑ կաթողիկոս ամենալի Հալոց

Ի 15 մալիսի 1902 ամի

և ըստ տոմարիս 11.2.3

Ի Հայրապետութեան Ենրում թ. ամի

Ուրարտեան Մալր Աթոռ ս. Եջմիածնի

Ի Վաղարշապատ

թ. 728.

«ԻՎԵՐԻԱՆ» ՀԱՅԵՐԻ ՄԱՍԻՆ

Թիֆլիսի քաղաքալին իրաւասուների ընտրութիւնները ալս տարի նորից բնմ դուրս բերեցին հայկա-վիրական լարաբերութիւնների խնդիրը՝ Բանն ալն է, որ վրացիների մի ստուար մասը չի ուղղում հաշտուել ալն անհաղթելի դրութեան հետ, թէ ներկալ ժամանակում տնտեսական խնդիրներում ոլոցը պատկանում է ալն դասակարգին, որը տնտեսապէս աելի ընդունակ և աւելի աշխատասէր է. Վրացի շովինիստները կարծում են, թէ Թիֆլ ս քաղ. քը լինելով մի ժամանակ Վրաստանի մալրաքաղաք, աժմ էլ տնտեսապէս պէտք է պատկանի վրացիներին. Հալը իրբ թէ պատմական իրաւունք չունի անտեղ նիւթապիս լշխելու, մինչդեռ իշխում է. Ինչու առետուրը հակերին ձեռքին է, ինչու կալուածքների ստուար մասը նրանց է պատկանում, ինչու վերջապէս քաղաքալին խորհրդի անդամները մեծ մասամբ հալեր են:

Ահա ալս մանկական հարցերից կազմելով մի խոշոր հակա-կա-վրական հարց, վրացի ազգայուները բարձրացրել են մի գրօշակ, որի վրալ գրուած է տկար մատներով. «Պէտք է հակերին հեռացնել ասպարէզից». Ասուած է, պիտի կատարուի. Դրոշակը ցցուած է օրից օր աւելի ու աելի վրաց հասարակութեան խոհուն մասի աշքում ընկնող «Իվերիա» անունով լրագրի խմբագրատան ճակատին: Ալդ լրագիրը իւր հալատեցութիւնը ալն աստիճանի է հասցրել, որ ալսօր ճիզն է անում ապացուցանել, թէ Վրաստանում երբէք հակեր չեն եղել, թէ աւժմեան հալոց վանքերը Թիֆլիսի նահանգում պատկանելիս են եղել վրացիներին, թէ ալդ նահանգի հակերի մեծ-

մասը նախկին վրացիներ են և ալլն և ալն. Անհնարին է թուել մի առ. մի սիվերիալիս ցնդաբանութիւնները արս առթիւ. Այս բոլորը, ի հարկէ, ծիծաղելի կը լինէր, եթէ չը լինէր վշտալի. Հարկաւ, ով հալոց և վրաց պատմութիւնները զիտէ գէթ մի անշնորք աշակերտի չափ, նա ներողամտարար պիտի ժպտալ միվերիալի ցնդաբանութիւնները կարդալով. Սակայն «ՎԵՐ-պարտիր, զրպարտիր, լամենալն զէպս մի բան կը մնալ», ա-սում է Փրանսիական առածը. Դրպարտելով հակերի անցեալը միվերիան լրագիրը իւր միամիտ ընթերցողների մի մասին կարողացել է ներշնչել մինչն անգամ, թէ հակերը ազգ էլ չեն եղեւ. Թթամութեան դէմ նոյն իսկ ասուուածները անզօր են...

Նթէ «Իվերիան» մի փոքր սառնասիրս լինէր և կարո-զանար ամենալալթ փաստեր լսել մեղանից, զրչի մի հարու-ծով կը ջրէինք նրա պատմական զառանցանքները. Մենք մեր ձեռքի տակ գտնուած անթիւ փաստերով կապացուցա-նէինք, թէ հակերը միշտ Վրաստանում առաջնակարգ դեր են կատարել, թէ ոչ միայն ամֆման հակական վանքերն են ի-րանց պատկանել և պիտի պատկանեն, ալլ և շատ ուրիշները. թէ նրանք են եղեւ երկրի զլխաւոր շինող ոլժը, թէ վրացի-ները բազկացած լինելով մրան երկու զասակարգերից — աղ-նուական հողատէրերից և գիւղացիներից, չեն կարողացել և չին կարող քաղաքներ հիմնել ու ծաղկեցնել, թէ Վրաստանի քաղաքների զլխաւոր հնտեսական ոլժը միշտ հակերի ձեռքին է եղեւ, թէ մի ժամանակ վրացիները դաւանել են հալոց լու-սաւորչական դաւանութիւնը, թէ Վրաստանը քիչ անդամ չի եղեւ հակը քաղաքական իշխանութեան ներքոյ, ինչպէս և հակերի մի մասն եղեւ է վրաց իշխանութեան ներքոյ, թէ ալդ երկու բազմաչարչար ազգերի ճակատակիրը միատեսակ է եղեւ, թէ հալը և վրացին միշտ ապրել են եղբարական հա-մերաշխութեամբ և թէ, վերջապէս, աններելի լանցանք է ալար թշնամութեան սերմ սերմանել նրանց մէջ և թէ ալդ սերմը չի կարող ոչինչ լաւ պտուղ տալ հակերի և մանաւանդ վրացիների համար և ալլն և ալլն.

Բայց հւմ ասես, ում հետ վիճես: Ֆան ատիկոսը նրանով է Փանատիկոս, որ տրամաբանութեան ո. մի. օրէնք չի ու-զում ընդունել, որ նրա համար փաստերը գոյութիւն չունին, որ նա իւր ուղեղի շփոթութեան զերին է... Սակայն «Իվե-րիալի» Փանատիկոսութիւնը չափից անցել է: Ակմէ նա քա-ռողում է վրացիներին հակերի հետ նոյն իսկ առետրական հա-բարերութիւն չունեալ: Խըրե թէ հակերը քաղցած կը մնան, և կը ստիպուեն նախկին Վրաստանից հեռանալ, կարծես, հալ հասարակութիւնը միմիայն առետրականներից է բաղկա-ցած, կարծես, հալ առետրականը միմիայն վրացիների փողե-րով է ապրում, կարծես, վրացիները, վերջապէս, շատ բան են գնաւմ հակերից և շատ մեծ օգուտ են տալիս նրանց...